

Uit de bron leven

We laten meteen pater Frans zelf aan het woord, met een tekst die geschreven is de dag vóordat hij vermoord werd. Maak het eerst even stil in jezelf, zodat je aandachtig kunt luisteren.

De laatste boodschap van Frans van der Lugt sj, van 6 april 2014.

Wat nieuws over ons. Christenen in het oude deel van Homs vragen zich af: wat kunnen we doen? We kunnen niets doen... God help ons!
Een mens kan niets doen, maar hij gelooft dat God met hem is in moeilijke omstandigheden, dat God de gelovige niet in de steek laat...
God kent hem en weet wanneer hij lijdt...God wil geen kwaad, en zijn blik vol liefde rust op degenen die hij liefheeft...Geloof helpt een mens om zijn moeilijkheden te dragen en geduldig te zijn en te blijven hopen...Maar de situatie wordt slechter en we kunnen niets doen...

Behoeftte bedreigt ons leven, behoefte aan voedsel en andere basisbehoeften...?Toch, ondanks dat allemaal, zijn we nog steeds in staat om door te gaan met ons leven... In deze omstandigheden ervaren we de goedheid van mensen... mensen in nood vinden wat graan en linzen voor hun deur...
Wanneer een mens alles mist, moet hij goedheid van anderen aanvaarden en goedheid van anderen ontdekken...
We zien het kwaad oprukken, maar dat kan ons niet blind maken voor goedheid, en we kunnen het kwaad niet de goedheid uit ons hart laten verdrijven.

We wachten nu op de resultaten van de discussies... en we zijn optimistisch over de oplossing voor onze problemen... We hebben geleerd niet alle nieuws te geloven.

We bereiden ons voor op Pasen - Het feest van de overgang van dood naar leven... Licht schijnt vanuit de donkere grot en zij die deze vlek van duisternis beschouwen, zien een groot licht...
Wij wensen deze verrijzenis voor Syrië...' Ila l-amam'; laten we voortgaan!

Wat roepen deze woorden van Frans bij je op: welke gevoelens, gedachten, beelden of nog iets anders?

In de vroege ochtend van 7 april 2014, de dag ná deze Paasboodschap, werd pater Frans van der Lugt in de tuin van het huis van de jezuïeten door het hoofd geschoten.

Pater Frans was in de loop van vele jaren Syriër met de Syriërs geworden, en had geweigerd om zijn mensen in de steek te laten.

Vele jaren tevoren had pater Frans geschreven over de liefde van Christus, over Christus die zijn leven gaf voor anderen.

Als de liefde iemand tegenkomt die hem wil gebruiken of doden, vreest zij niets, zij betreurt haar eigen toestand niet en zij wordt niet boos op de ander. Zij

betreurt de toestand van de ander en krijgt medelijden met hem. Want de liefde is een continue beweging van geven aan ieder mens.

Niets ter wereld kan de alles met zich meevoerende stroom van de liefde stoppen en niemand kan het licht van de zon doven.

In de bergrede van Jezus bij Matteüs lezen we: 'Gij hebt gehoord dat er gezegd is: Oog om oog, tand om tand. Maar Ik zeg u geen weerstand te bieden aan het onrecht, doch als iemand u op de rechterwang slaat, keer hem dan ook de andere toe.

Gij hebt gehoord dat er gezegd is: Gij zult uw naaste beminnen en uw vijand haten. Maar Ik zeg u: Bemint uw vijanden en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt worden van uw Vader in de hemel, die immers de zon laat opgaan over slechten en goeden'.

Als wij de zon zien die haar licht geeft aan allen, zien we de beweging van de stromende liefde, die de top van het kruis bereikt. Deze beweging komt voort uit de bron van de pure liefde die God is, Vader van allen. Jezus leeft uit die bron.

We vinden deze liefde bij uitstek in de houding van Christus ten opzichte van de mensen die Hem wilden doden. Hij veroordeelt niet, en is niet bedacht op wraak. Met innerlijke vrijheid deelt Hij met hen in de pijn in de diepten van hun kwaad en Hij dompelt hen onder in het licht van zijn genegenheid. Want alleen dit licht kan de duisternis van het kwaad verjagen in hun zielen.

Wat raakt jou in het bijzonder in deze overweging van Frans van der Lugt sj?

Met deze woorden van pater Frans besluiten we deze podcast:

Jezus veroordeelt niet, maar neemt hen die Hem wilden doden op in zijn liefde.